

runt excutiānt ex olea; & racēmi, cūm fuerit finita vindēmia. Hi levabunt vocem suam, atque laudabunt: cūm glorificatū fuerit Dōminus, hinnient de mari. Propter hoc in doctrinis glorificatē Dōminū: in insulis maris nomen Dōmini Dei Israēl. A finibus terræ laudes audivimus, gloriātū justi.

R. Jeriſalem plantabīs vineam in móntibus tuis: exultabīs, quoniam dies Dōminū véniet: surge Sion, convertere ad Dōminū Deum tuum: gaude & latara Jacob, • Quia de médio Géntium Salvator tuus véniet. **V.** Exulta satis filia Sion, jūbila filia Jeriſalem. Quia, Gloriā Patri. Quia.

Ad Benedictus, Antiphona.
Dicit, Pusillanimes confortamini: ecce Dōminus Deus noster véniet.

Deinde Kyrie elēison, ut supr. 49.

Ad Magnificat, Antiphona.
Cantate Dōminū canticum novum: laus eis ab extrēmis terra.

Deinde Kyrie elēison, ut supr. 45.
S A B A T O.
De Isaia Prophēta.

Lectio i. Cap. 25.

Dōmine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo: quóniam fecisti mirabilia, cogitationes antiquas fidiles, amen. Quia posuisti civitatem in túmulum, urbem fortem in ruham, domum alienorū: ut non sit civitas, & in sempitēnum non edificetur. Super hoc laudabit te populus fortis, civitas géntium roburatum timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egō in tribulatione suscipies a turbine, umbraculum ab asta.

R. Egredietur Dōminus de Samaria ad portam, quæ respicit ad Oriēntem: & véniet in Bethlehem, ambulans super aquas redemptiōnis

Juda: * Tunc salvus erit omnis homo: quia ecce véniet. **V.** Et præparabitur in misericordia sólum eūs, & sedebit super illud in veritate. Tunc salvus.

Lectio ii.

Spiritus enim robustorū quasi turbo impellens parietem. Sicut æstus in siti, tumultum alienorū humiliabit: & quasi calore sub nube torrénte propágine fórtium marcessere facies. Et facier Dōminus exercituum omnibus populis in monte hoc convívium pinguium, convívium vindēmia, pinguium medullatōrum, vindēmia defecatæ. Et præcipitabit in mopte isto fāciem vincili colligati super ómnes populos, & telam quam orditus est super omnes nationes.

R. Festina, ne tardaveris Dōmine: • Et liberó populū tuum. **V.** Veni Dōmine, & noli tardare, relaxa facinora plēbi tua. Et libera.

Lectio iii.

Pracipitabit mortem in sempitēnum: & auferet Dōminus Deus lacrymam ab omni facie, & oppr̄ibrium populi sūi auferet de univerſa terra: quia Dōminus locutus est. Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectavimus eum, & salvábim⁹ nos: iste Dōminus, sustinuit⁹ eum, exultabimus, & latabimus in salutari ejus. Quia requiēceret manus Dōmini in monte isto: & tritubabitur Moab sub eo, sicut teritur palea in plaustro. Et extendet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natāndū: & humiliabit gloriā eūs cum alliōnā manūum eūs. Et munimēta sublimium murorū tuorū concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram usque ad pūlverem.

R. Ecce Dōminus véniet cum splendore descendens, & virtus eūs

ejus cum eo, * Visitāre pôpulum suum in pace, & constitue super eum vitam sempitēram. **V.** Ecce Dōminus noster cum virtute véniet. Visitāre. Gloriā Patri Visitāre.

Ad Benedictus, Antiphona.

Levabit Dōminus signum in natōibus, & congregabit dispersos Israēl.

Deinde Kyrie elēison, ut supr. 49.

Ad Vesperas.

Capitulum. Philip. 4.

Fratres, Gaude in Dōmino semper: iterū dico gaudeat. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dōminus enim prop̄ est.

Hymnus.

Creator alme siderum, Atērni lux credentium, Iesi Redemptor omnium,

Intende votis supplicum.

Qui dæmonis ne fraudibus

Periret orbis, impetu

Amoris actus, lānguidi

Mundi medéla faci⁹ es.

Commune qui mundi nefas

Ut expiāre, ad Crucem

E Virginis Sacrário

Intâcta prodis victimā.

Cujus potestas gloriæ,

Nomenque cum primum sonat,

Et Cœlestes, & interi

Tremente curvantur genu.

Te deprecāmū ultimæ

Magnum diē Judicem;

Arma supērme gratiæ

Defende nos ab hosti⁹bus.

Virtus, honor, laus, gloriæ

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paraclitō,

In seculorum secula.

Amen.

Y. Rorāte cœli désuper, & nubes pluant justum. **V.** Aperiātur terra, & germinet Salvatorem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ante me non est formatus Deus, & post me non erit: quia mihi

curvabitur omne genu, & confitēbitur omnis lingua.

Oratio.

A Urem tuam, quæsumus Dōmine: & mentis noſtre tenebras gratiā tuae visitatiōnis illūstra. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate.

Dominica III.

Ad Adventus.

Ad Matutinum, Invitatorium. Prop̄ est jam Dōminus: • Venite, adorēmus.

Et dicitur quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive, Psalmus. Venite, exultemus. i.

Hymnus.

Verbū supērnum prōdiens E Patris atērni sūi,

Qui natus orbis subvenis

Labente cursu tēmoris:

Illiūmina nunc pectora:

Tuōque amōre concrēma;

Ut cor cadūca dēserens

Cœli volūptas impletat.

Ut, cūm tribūnū Jūdīcīs

Damnabit igni nōxios,

Et vox amica dēbitum

Vocābit ad cœlum pios;

Non esca flammārum nigos

Volvāmū inter tūrbines,

Vultu Dei sed compotes

Cœli fruāmū gaudiis.

Patri, similiq̄e Filio,

Tibique sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit jugiter

Secundum per omne gloriā. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Veniet ecce Rex. Psalmus. Beatus rex, cum reliqui ut in Psalterio. 2.

De Isaia Prophēta.

Lectio i. Cap. 26.

N die illa cantabitur canticum istud in terra Juda: Urbs fortitudinis nostra Sion salvatōr, pōnetur in ea murus & antemurale. Aperite portas, & ingrediātur gens K 2 jus-

justa, custodiens veritatem. Vetus error abit: servabas pacem: pacem, quia in te speravimus. Sperasti in Domino in saeculis aeternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso, civitatem sublimem humiliabit. Humiliabit eam usque ad terram, detrahet eam usque ad pulvorem. Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus eogenorum.

R. Ecce apparabit Dominus super nubem candidam. Et cum eo Sanctorum milia: & habebit in vestimento, & in fumore suo scriptum: Rex regum, & Dominus dominantium. Apparabit in finem & non mentietur: si moram fecerit, expecta eum, quia veniens venuit. Et cum eo.

Lectio iij.

SEmita justi recta est, rectus cal lis justi ad ambulandum. Et in semita iudiciorum tuorum Domini sustinuitus te: nomen tuum, & memoriabile tuum in desiderio animae. Anima mea desideravit te in nocte: sed & spiritu meo in prae cordi meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam dicent habitatores orbis. Miserearum impio, & non discit justitiam: in terra sanctorum in qua gessit, & non videbit gloriam Domini.

R. Béthlehem civitas Dei summi, ex te exiit Dominator Israël, & egressus ejus sicut a principio diem aeternitatis, & magnificabitur in medio universa terra: Et pax erit in terra nostra, cum venerit. **V.** Loquutus pacem in Géntibus, & potestas ejus a mari usque ad mare. Et pax erit.

Lectio iii.

Domine exaltetur manus tua, & non videant: videant, & confundantur zelantes populi: &

ignis hostis tuos dévoret. Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis. Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui. Mortientes non vivant, gigantes non resurgent: propterea visitasti & contrivisti eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

R. Qui venturus est, véniet, & non tardabit: & jam non erit timor in finibus nostris: Quoniam ipse est Salvátor noster. **V.** Depónet omnes iniquitates nostras, & projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Quoniam ipse. Glória Patri. Quoniam ipse.

In secundo Nocturno, Antiphona. Gaudete & letáre. Psalm. Consérva, cum reliquis ut in Psalterio. 8.

Sermo Sancti Leónis Papæ. Serm. 2. de jejun. decimi mens. & collect.

Lectio iv.

QUod temporis ratio, & devotio nostra admonet consuetudo, pastorali vobis, dilectissimi, sollicitudine predicamus, decimi mensis celebrandum esse jejunium, quo pro consummata perceptione omnium fructuum, dignissime largitorum eorum Deo continentiae libamen offertur. Quid enim potest efficacius esse jejunio? cuius observantia appropinquamus Deo, & résistentes diabolo, vita blanda superamus.

R. Agypte noli flere, quia Dominator tuus véniet tibi, ante cuius conspectum movebuntur abyssi. Liberare populum suum de manu potestie. **V.** Ecce véniet Dominus exercitum, Deus tuus cum potestate magna. Liberare.

Lectio v.

SEmper enim virtuti cibus jejunium fuit. De abstinentia déni que prouident castæ cogitationes,

rationabiles voluntates, salubriora consilia: & per voluntarias afflictiones caro concupiscentias móritur, virtutibus spiritus innovatur. Sed quia non solo jejunio animarum nostrarum salus acquiritur: jejunium nostrum misericordis pauperum suppleamus. Impendamus virtuti, quod subtrahimus volupati. Fiat refectio pauperis, abstinentia jejunantis.

R. Propè est ut véniat tempus eius, & dies eius non elongabitur: Miserébitur Dominus Jacob, & Israel salvabitur. **V.** Revértete virgo Israël, revértete ad civitates ruas. Miserébitur.

Lectio vi.

STudeamus viduorum defensioni, pupillorum utilitati, lugentium consolationi, disidentium paci. Suscipiatur peregrinus, adjuvetur oppressus, vestiatur nudus, foevetur agrestis: ut quicunque nostrum de justis labioribus auctori bonorum omnium Deo sacrificium hujus pietatis obtulerit, ab eodem regni colestis praemium percipere mercatur. Quartus igitur & sexta Fériæ jejunium: Sábbato autem apud beatum Petrum Apóstolum pariter vigilamus: cuius suffragantibus méritis, quæ pósimus, impetrare possumus, per Dóminum nostrum Iesum Christum, qui cum Patre, & sancto Spiritu vivit & regnat in saecula saeculorum. Amen.

R. Descéndet Dóminus sicut pluvia in vellus: Oriétur in diébus ejus iustitia, & abundantiā pacis. **V.** Et adorabunt eum omnes reges, omnes Gentes sérvent eum. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

In tertio Nocturno, Antiphona. Gábiél Angelus. Psalmus. Cœli enarrant, cum reliquis, ut in Psalterio. 11.

Lectio sancti Evangeli sectionum Joannem.

Cap. 1. c

In illo tempore: Misérere Judæi ab Jerosolymis Sacerdotes & Levitas ad Joánnem, ut interrogarent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homilia 7. in Evangelia.

EX hujs nobis lectionis verbis, fratres charissimi, Joannis humilitas commendatur: qui cum tanta virtutis esset, ut Christus credi potuisse, elegit solidè subsistere in se, ne humana opinione raperetur inaniter super se. Nam confessus est, & non negavit: & confessus est, quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negavit plane quod non erat, sed non negavit quod erat: ut veritatem loquens, ejus membrum fieret, cuius sibi nomen fallaciter non usurparēt. Cū ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia dum infirmitatem suam stolidū humiliat agnoscere, illius celsitudinem mœruit veraciter obtinere.

R. Veni Dómine, & noli tardare, relaxa facina plebi tua: **V.** Et révoca dispersos in terram suam. **V.** Excita Domine potentiam tuam, & veni, ut salvos facias nos. Et révoca.

Lectio viii.

Sed cū ex lectiōne alia Redemptoris nostri sententia ad mente rediicitur, ex hujus lectionis verbis nobis quæstio valde implexa generatur. Alio quippe in loco inquisitus à discipulis Dóminus de Elia: adventu, respóndit: Elias jam venit, & non cognovérunt eum, sed fecerunt in eum quacumque volūs: & si vultis scire, Joannes ipse est Elia. Requisitus autem Joannes dicit: Non sum Elias. Quid est hoc, fratres charissimi, quia quod

Véritas affirmat, hoc Prophéta veritatis negat? Valde namque inter se diversa sunt, Ipse est: &, Non sum. Quómodò ergo Prophéta veritatis est, si ejusdem Veritatis sermonibus concors non est?

R. Ecce radix Jesse descendet in salitem populorum, ipsum Gentes deprecabuntur: * Et erit nomen ejus gloriósū. V. Dabit ei Dominus Deus sedem David Patris ejus, & regnabit in domo Jacob in æternum. Et erit.

Lectio ix.

Sed si subtiliter véritas ipsa requiratur, hoc quod inter se contrarium sonat, quómodò contrarium non sit, inventetur. Ad Zachariam namque de Joánni Angelus dicit: Ipse præcedet ante illum in spiritu & virtute Eliae. Qui idcirco venturus in spiritu, & virtute Eliae dicuntur, quia sicut Elias secundum Domini adventum præveniunt, ita Joannes præveniunt primum. Sicut ille præcursor venturus est Iudicis, ita iste præcursor est factus Redemptoris. Joánnes igitur in spiritu Elias erat, in persona Elias non erat. Quod ergo Dominus fatetur de spiritu, hoc Joánnes dénebat de persona.

R. Docébit nos Dominus vias suas, & ambulabimus in sémitis ejus: * Quia de Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem. V. Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob. Quia, Glória Patri. Quia.

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

Veniet Dominus, & non tardabit, & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit se ad omnes gentes, alleluia. **Psalm.** Dominus regnabit, decorem. 14. **Antiphona.** Jerusalēm gaude gaudio magno, quia véniet tibi Salvator, alleluia. Dabo in

Sion salitem, & in Jerusalēm gloriā meam, alleluia. **Antiphona.** Montes & omnes colles humiliabitur: & erunt prava in dirēcta, & aspera in vias planas: veni Domine, & noli tardare, alleluia. **Antiphona.** Juste & pié vivamus, expectantes beatam spem, & adventum Domini.

Capitulum. Philip. 4.

Fratres, Gaudete in Domino semper: iterum dico gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus enim prope est.

Hymnus.

Enclara vox redarguit
Obscūra quoque pérsonas:

Procūl fugētūr somnia:
Ab alto Jesus prōmatic.
Mens Jam resurgit tóripida,
Non amplius jacens humi:
Sidus refūgit jam novum,
Ut tollat onne nōxiūm.

En Agnus ad nos mittitur
Laxare gratis débitum:
Omnis simul cum lācrys mis
Precēmūr indulgentiam.

Ut, cām secōdū fulserit,
Metūque mundū clinxerit:
Non pro reatu puniat,
Sed nos plus tunc protégerat.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simili Paracito,

In sacerdōrum scula. Amen.

V. Vox clamantis in deserto, parate viam Domini. R. Recatas facite sémitas eis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super sóliū David, & super regnum ejus sedebit in æternum, alleluia.

Oratio.

Aurem tuam, quæsumus Domine, ne, pribus nostris accomoda: & mentis nostræ tenebras gratia tuae visitatiōnis illūstra. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad

Ad Tertiam, Antiphona. Jerusalēm gaude. **Capitulum.** Fratres, Gaudete, ut supra. 150.

R. brevē. Veni ad liberandum nos, * Domine Deus virtutum. Veni. **V.** Ostende faciem tuam, & salvi érimus. Domine Deus. Glória Patri. Veni. **V.** Timebunt Gentes nōmen tuum Domine. **R.** Et omnes reges terræ gloriā tuam, **Ad Sextam, Antiphona.**

Dabo in Sion.

Capitulum. Philip. 4.

Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione petitiones vestre innotescant apud Deum.

R. brevē. Ostende nobis Domine, * Misericordiam tuam. Ostende.

V. Et salutare tuum da nobis. Misericordiam Glória Patri. Ostende. **V.** Memónti nostri Domine be-neplácito populi tui. **R.** Visita nos in salutari tuo. **Ad Nonam, Antiphona.**

Juste & pié.

Capitulum. Philip. 4. b

Et pax Dei, quæ exuperat om-nem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras, in Christo Jesu Domino nostro.

R. brevē. Super te Jerusalem. Orietur Dominus. Super. **V.** Et gloria eius in te videliciter. Orietur. Glória Patri. Super. **V.** Domine Deus virtutum converte nos. **R.** Et ostén-de faciem tuam, & salvi érimus.

Ad Vesperas, Antiphona. Véniet Dominus, cum reliquis de Laudibus. **150. Psalmus.** Dixit Dominus, cum reliquis. **100. Capitulum.** Fratres, Gaudete. Hymnus. Creator, ut supra. 147.

V. Rorātē cœli désuper, & nubes pluant iustum. **R.** Aperiatur terra, & germinet Salvatorem. **Ad Magnificat, Antiphona.** Beata es Maria, quæ credidisti Dó-

mino: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Domino, alleluia.

Oratio. Aurem tuam, ut supra. 150.

Post Vespertas diei dicuntur Vesperae Defunctorum. clvij.

Hæc Antiphona prætermittitur, si hodie ejus loco ponenda sit una ex Antiphonis majoribus, ut infra: qui-bus semper cedunt Anæ propriæ aliis diebus ad Magnificat assignatae.

Sequentes Antiphona majores ad Magnificat inchoantur die xvij. Decembri, & singulæ ante & post Magnificat integræ, sicut in Dupli-cibis, dicuntur per ordinem usque ad diem ante Vigiliam Nativitatis.

Si vero Festum fuerit, dicuntur post Orationem Festi pro Commemoratione Adventus. **Antiphona.** 17.

O Sapiéntia, que ex ore Altissimi prodisti, attingens à fine usque ad finem fortiter, suavitèque dispónens ómnia: veni ad docéndum nos viam prudentiæ.

Antiphona. 18.

O Adónai, & dux domus Isræl, qui Móysi in igne flammæ rubi ap-paruisti, & ei in Sina legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento. **Antiphona.** 19.

O radix Jesse, qui stas in signum populorum, super quem continébunt reges os suum, quem Gentes deprecabunt: veni ad liberandum nos, jam noli tardare.

Antiphona. 20.

O clavis David, & sceptrum domus Isræl: qui áperis, & nemo claudit; claudis, & nemo áperit: veni, & educ vincutes de domo carceris, se-dentem in tenebris, & umbra mortis.

Antiphona. 21.

O Oriens, splendor lucis aterna, & sol justitiae: veni, & illúmina seden-tes in tenebris, & umbra mortis.

K 4

An-

Antiphona. 22.

O Rex Géntium, & desideratús eárum, lapisque angularis, qui facis nítraque unum: veni, & salva hóminem, quem de límo formásti.

Antiphona. 23.

O Emmanuel, Rex & légifer noster, expectatio Géntium, & Salvátor eárum: veni ad salvandum nos, Domine Deus noster.

Sequentes Antiph. ad Laudes & per Horas dicuntur in sex Feria ante Vigiliam Nativitatis, incipiendo die xvii. Decembribus ab Antiphone, que Feriae illius diei assignantur. Similiter & aliae dicuntur in propriis Feriis:

Quod si dies xvii. fuerit Dominica, Antiph. inchoanter sequenti Feria secunda, quæ erit dies xviii. Quæ autem dicendas essent die, in quo occurrit festum S. Thomae, dicuntur in Sabbato cum Psalmis Sabbati, quarta Aña. prætermissa: cujus loco dicitur Antiphona. Expectetur sicut pluvia élouïum meum: & descendet super nos sicut ros Deus noster. Nisi Vigilia Nativitatis venerit in Dominica, tunc enim in Sabbato dicuntur Antiphones de Laudibus Dominicis, quarta prætermissa: cujus loco dicitur Antiphona. **Expectetur.** Aña. ad Benedictus, & Oratio dicitur ut in Sabbato Quatuor Temporum ponitur. 159. Antiphona vero de Laudibus quæ occurruunt in die Sancti Thome, eo anno prætermittuntur: & in Dominica tunc dicuntur Antiphones de Vigilia, ut infra dicuntur in Rubrica de Vigilia. Similiter emittitur Aña. Expectetur, quando illud Festum in Sabbato venerit.

FERIA SECUNDA

Ad Laudes & per Horas,

Antiphona.

Ecce vénier Dóminus, princeps regum terræ: báti, qui parati sunt occurrere illi. Psalmi ejusdem Feriae. 47. Antiphona. Cum vénierit

Filius hóminis, putas invénierit fidem super terram? **Antiphona.** Ecce jam venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. **Antiphona.** Hauriéti aquas in gaudio de fóntibus Salvatoris. **Antiphona.** Egrediétur Dóminus de loco sancto suo: véniet ut salvet populum suum.

FERIA TERTIA

Ad Laudes, & per Horas,

Antiphona.

ROráte celi desúper, & nubes pluian justum: aperiatúr terra, & gérminet Salvatorem. Psalmi ejusdem Feriae. 57. Aña. Emitte Agnum Dómine Dominatorem terræ, de petra desérbi, ad montem filie Sion. **Antiphona.** Ut cognoscimus Dómine in terra viam tuam: in omnibus Géntibus salutare tuum. **Aña.** Da mercédem Dómine sustinéntibus te, ut prophéte tui fidèles inveniantur. **Aña.** Lex per Móysen data est, gráta & vériitas per Iesum Christum facta est.

FERIA QUARTA

Ad Laudes & per Horas,

Antiphona.

Prophéte prædicáverunt nasci Salvatorem de Virgine María. Psalmi ejusdem Feriae. 65. Antiphona. Spíritus Dómini super me, evangelizare paupéribus misit me. Antiphona. Propter Sion non tacébo, donec egrediar ut splendor justus ejus. **Antiphona.** Ecce véniet Dóminus, ut sédeat cum principib; & sólum glória téneat. Antiphona. Annuntiáti populis, & dicitur: Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA

Ad Laudes, & per Horas,

Antiphona.

De Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum faciat populum suum. Psalmi ejusdem Feriae. 76. Aña. Converte Dómine ali-

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum, Invitatorium. Propè est jam Dóminus, * Venite, adorámus. Psalmus. Venite. 1. Hymnus. Verbum supérnum pròdiens. 147. Aña. Dóminus défensor. Psalmus Dóminus illuminatio, cum reliquis de Psalterio. 39.

De Isaïa Prophéta.

Cap. 28.

Væ coróna supérbie, ébrius Ephraim, & florí decadénti, gloriæ exultationis ejus, qui erant in vértice valis pinguisimæ, errantes à vino. Ecce validus & fortis Dóminus sicut impetus grandis: turbo, confringens, sicut impetus aquárum multárum inundantium, & emissárum super terram spatiósam. Pédius conculcabitur coróna supérbie ébriorum Ephraim.

B. Ecce apparébit Dóminus super rubrum cándidam. * Et cum eo Sanctórum millia: & habebit in vestimento, & in fómine suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominan-tium. **Y.** Apparébit in finem, & non mentiétur: si moram fecerit expécta cum, quia véniens véniet. Et cum.

Lectio ii.

Et erit flos décidens gloriæ exultationis ejus, qui est super vérticem valis pinguium, quasi temporánum ante maturitatem autumni: quo cum aspexerit videns, statim ut manu temuerit, devorabit illud. In festo S. Thomæ pro Commemoratione Adventus ad Benedictus, Aña. Nolite timere; quintá enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si verò contingat festum S. Thomas transfréri in secundam Feriam, Antiphona prædicta dicitur ad Benedictus, in Dominica, loco Antiphona. Ave María.

Ultimo die ante Vigiliam Nativitatis ad Benedictus, Antiphona. Ecce compléta sunt ómnia, quæ dicta sunt per Angelum de Virgine María.

Quibus Antiphonis cedunt aliae Antiphone, in propriis locis ad Benedictus assignatae.

rum

B. Béthlehem civitas Dei summi, ex te éxiet Dominator Israél, & egressus ejus sicut à principio dié-

rum æternitatis, & magnificabitur in medio universae terra: **E**t pax erit in terra nostra, dum venerit. **V.** Loquetur pacem in Géntibus, & potestas ejus a mari usque ad mare. Et pax erit.

Lectio iii.

Idecirò hac dicit Dominus Deus: Ecce ego mittam in fundamētis Sion lāpidem, lāpidem probatum, angularem, pretiosum in fundamēto fundatum: qui crediderit, non festinet. Et ponam in pōndere iudicium, & justitiam in mensura: & subvērēt grando spēm mendacitatis & protectionēm aquae inundābūt. Et délebit fæcūs vestrum cum morte, & pactum vestrum cum inferno non stabit.

R. Qui venturus est, véniet, & non tardabit: & jam non erit timor in finibus nostris: **Q**uóniam ipse est Salvator noster. **V.** Deponit omnes iniquitatēs nostras: & projicit in profundum maris omnia peccata nostra. Quóniam ipse. Glória Patri. Quóniam ipse.

Ad Laudes, Aña, & Psalm. Misericordia, cum reliquis de Psalterio. 47. Nisi dicendae sint Antiphona secundum superiorem Rubricam. 152.

Capitulum.

Isaia 2.

Venite & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob, & docēbit nos vias suas, & ambulavimus in sémitis ejus: quia de Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalēm.

Hymnus. En clara vox. 150.

Vox clamantis in deserto, patrare viam Domini. **R.** Rectas facite sémitas ejus.

Ad Benedic̄tus, Antiphona.

Egregièrunt virga de radice Jesse, & repliebūt omnis terra gloriā Domini, & vidēbūt omnis caro salutare Dei. **D**einde Kyrie élison, ut sup. 49.

Lectio ii.

Ad Nonam, Capitulum.

Isaia 14.

Prop̄ est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabūntur.

Mi-

Oratio.

Aurem tuam, quæsumus Domine, & precibus nostris accōmoda: & mentis nostræ tenebras grātiā tua visitatiōnis illūstra. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Hodie dicitur Officium Defunctionum. clix.

Ad Horas, Antiphona & reliqua ut annotatio Feria i post Domini-cam primam Adventus. 132.

Ad Tertiam, Capitulum.

Jeremias 23.

Ecce dies vénient, dicit Dominus: & suscitabo David ger men justum & regnabit rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & justitiam in terra. **R.** breve. Veni ad liberandum nos. **V.** Qui venturus est, véniet, & non tardabit: & jam non erit timor in finibus nostris: **Q**uóniam ipse est Salvator noster. **V.** Deponet omnes iniquitatēs nostras: & projicit in profundum maris omnia peccata nostra. Quóniam ipse. Glória Patri. Quóniam ipse.

Ad Laudes, Aña, & Psalm. Misericordia, cum reliquis de Psalterio. 47. Nisi dicendae sint Antiphona secundum superiorem Rubricam. 152.

Capitulum.

Isaia 2.

In diēbus illis salubritudinē Juda, & Israēl habitabit confidēnter: & hōs est nomen, quod vocabunt eum, Domīnus justus noster.

R. breve. Ostende nobis Domine, **V.** Misericordiam tuam. Ostende.

V. Et salutare tuum da nobis. Misericordiam. Glória Patri. Ostende.

V. Memento nostri Domine in be neplacito populi tui. **R.** Visita nos in salutari tuo.

Deinde Kyrie élison, ut supra. 25.

Ad Nonam, Capitulum.

Isaia 14.

Prop̄ est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabūntur.

Mi-

Misereribūt enim Domīnus Jacob, & Israēl salvabitur.

R. breve. Super te Jerusalēm,

* Oriētū Domīnus. Super. **V.** Et gloria ejus in te vidēbitur. Oriētū. Glória Patri. Super. **V.** Veni Domīne, & noli tardāre. **R.** Relaxa facinora plebi tuae.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 38.

Ad Vespertas, Antiphona. Inclina navit. Psalmus. Dilexi, cum reliquis de Psalterio. 103.

Capitulum. Genes. 49.

Non auferetur scepter de Ju da, & dux de fēmōre ejus, donec véniat qui mittēndus est, & ipse erit expectatio gēnūtum.

Hymnus. Creator alme siderum,

ut supr. 147.

V. Rorāte ecclēs dūsper, & nubes pluant justum. **R.** Aperiātū terra, & gēmīnet Salvatōrem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beātam me dicent omnes genera tiones, quia ancillam humiliē res pēxit Deus.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 105.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophēta.

Lectio i. Cap. 30. d.

Expc̄at Dōmīnus ut misere

Est vestri: & idēo exaltabitur parēns vobis: quia Deus iudicēt Dōmīnus beāti omnes qui expēctant eum. Pópolus enim Sion habi tabit in Jerusalēm: plorans nequāquam plorabis, miserans misereribūt tui: ad vocem clamoris tui statim ut audierit, respondēbit tibi. Et dabit vobis Dōmīnus panem arcum, & aquam brevem: & non fāciet avolāre à te ultrā doctōrem tuum: & erunt oculi tui vidēntes præceptōrem tuum.

V. Egyp̄e noli fīere, quia Domīnātor tuus véniet tibi, ante cujus conspectū movebūntur abyssi,

* Liberare pōpulum suum de manu potētia. **V.** Ecce véniet Dōmīnus exercitū, Deus tuus cum potestāte magna. Liberare.

Lectio ii.

EGrēdere, dices ei: Et dābitur pluvia sēmini tuo, ubiq̄ūque seminaveris in terra: & panis frugum terræ erit uberrimus & pinguis: pascētur in possessionē tua in die illo agnus spatiōs: & tauri tui, & puli asinōrum, qui operāntur terram, commīstūtū inqīna cōmēdēnt sicut in area ventilatūm est. Et erunt super omnē montē collem elevatū rivi currētū aquārum in dii interfectōis multōrum cū cecidērunt tūres.

R. Prope est ut véniat tempus ejus:

* & dies ejus non elongabūntur: Misericordibūt Domīnus Jacob, & Israēl salvabitur. **V.** Revētere virgo Israēl, revētere ad civitātes tuas. Misericordia.

Lectio iii.

Erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septempliciter sicut lux septē diērum in die, qua alligāverit Dōmīnus vulnus pōpuli sui, & percussōram plague ejus sanāverit. Ecce nomen Dōmīni venit de longinquo, ardens furor ejus, & gravis ad portāndū: lábla ejus replēta sunt indignationē, & lingua ejus quasi ignis dévorans. Spiritus ejus velut torrens intundans usque ad medium collī ad perdēndas gentes in nihilum, & frenum errōris, quod erat in maxillis populōrum.

R. Descēdet Dōmīnus sicut plāvia in vellus: **V.** Oriētū in diēbus ejus justitia, & abundātia pacis. **V.** Et adorabūt omnes reges, omnes Gentes sérvient ei. Oriētū in diēbus. Glória Patri. Oriētū in diēbus.

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.
Tu Béthlehem terra Iuda, non eris
minima: ex te enim exiit dux, qui
regat populum meum Israël.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 49.
Ad Magnificat, Antiphona.
Elevare, elevare, constige Jerú-
salem: solve vincula colli tui, cap-
tiva filii Sion.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.
Deinde Kyrie élison, ut sup. 105.

FERIA QUARTA

Quatuor Temporum.
Léctio sancti Evangélii secún-
dum Lucan.

Lectio i. *Cap. 1. c*
In illo tempore: Missus est Ange-
lus Gabríel deo in civitatem
Galilæa, cui nomen Názareth, ad
Virginem despósitam viro, cui no-
men erat Joseph, de domo David,
& nomen virginis María. Et réliqua.
Hómillia Sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in Lucam.

LAtent quidem divina mysté-
ria, nec facile, iuxta prophéticū
dictum, quisquam hominum
potest scire consilium Dei. Sed tam-
en ex ceteris factis atque præcē-
tis Dómini Salvatóris possūsum intelli-
gēre, & hoc propensiōris fuisse
consiliū, quod ea potissimum élacta
est, ut Dóminus párset, quae erat
desponsata viro. Cur autem non an-
tequām desponsarētur, implēta est?
Fortasse ne dicerētur, quod con-
cipiat ex adulterio.

RClama in fortitudine qui amni-
tas pacem in Jerúalem: O. Die ci-
vitatis Iuda, & habitatōribus Sion:
Ecce Deus noster, quem expectabā-
mus, advenit. Y. Super montem
excélsū ascénde tu, qui evangelizas
Sion, exalta in fortitudine vocem
tuam. Dic.

Lectio ii.

Et ingrēssus ad eam Angelus.
Disce virginem móribus, disce

virginem verecindia, disce oráculo,
disce mystério. Trepidiare virginum
est, & ad omnes viri ingrēssus pavē-
re, omnes viri a fatis verētri. Discant
mulieres prop̄positū pudoris imitā-
ri. Sola in penetralibus, quam nemo
virorum vicerit, solus Angelus rep̄-
erit: sola sine comite, sola sine tes-
te: ne quo degenerē depravarētur
afflatus, ab Angelo salutatur.

R. Oriētū stellæ ex Jacob, & exur-
get homo de Isræl, & confringet
omnes duces alienigenarū: * Et
erit omnis terra possēsio ejus.
Y. Adorabunt eum omnes reges
terræ, omnes Gentes sérvent ei. Et.

Lectio iii.

Tanti namque mandati mysté-
rium non hōminis fuit, sed
Angeli ore promēdium. Hodiē pri-
mum auditus: Sp̄itus sanctus su-
perveniet in te. Et auditur, & cre-
ditur. Dénique: Ecce, inquit, an-
cella Dómini: contingit mihi se-
cundūm verbū tuū. Vide humili-
tatem, vide devotionem. Ancilla
se dicit Dómini, que mater
eligitur: nec repentinō exaltata pro-
missō est.

R. Modò véniet Dominatōr Dómi-
nus: * Et nomen ejus Emmā-
nuēl vocabitur. Y. Oriētū in diē-
bus ejus justitia, & abundāntia
pacis. Et nomen. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona.
Missus est Gabrial Angelus ad Ma-
rianum Virginem despósitam Joseph.
Deinde Kyrie élison, ut sup. 49.

Oratio.

Præsta, quesumus omnipotens
Dens; ut redēmptōnis nostræ
ventura solēnnitas, & præsēntis no-
bis vita subsidia conferat, & atē-
næ beatitudinē premia largiatū.
Per Dóminum nostrum.

Et dicitur ad omnes Horas, præ-
terquam in Vesperis.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.
Ecce ancilla Dómini: fiat mihi se-
cundūm verbū tuū.

Nisi dicenda sit Antiphona. Q.
Post Præces dicitur Oratio Dom-
inica præcedens. Aurem tuam. 154.

FERIA QUINTA.

De Isaia Prophēta.

Lectio i. *Cap. 33.*

Vale qui prædaris, nonne & ip-
se prædaris? & qui sper-
nis, nonne & ipse spernēris? cùm
consummaveris deprædiōnem, de-
prædaberis: cùm fatigatus desieris
contēmneris, contēmneris. Dómine
misérere nostri: te enim expectā-
vimus: esto bráchium nostrum in
mane, & salus nostra in tempore
tribulatiōnis.

R. Ereditūr Dóminus, & prælia-
bitur contra Gentes: * Et stabunt
pedes ejus supra montes olívārum
ad Orientem. Y. Et elevabitur su-
per omnes colles, & fluent ad eum
omnes Gentes. Et.

Lectio ii.

A Voce angelī fugerunt pöpuli,
& ab exaltatiōne tua disp̄sē-
sunt gentes. Et congregabuntur
spolia vestra sicut colligitor bruchus,
velut cùm fosse plene fuerint de
eo. Magnificatus est Dóminus, quō
nam habitavit in excelsō: implévit
Sion iudicio & justitiā. Et erit fides
in tempōribus ruis: civitatis salutis,
sapientia & scientia: timor Dómini
ipse est thésaurus ejus.

R. Precursör pro nobis ingrēditur
Agnes sine macula. Secundūm
ordinem Melchisedech Pontifex fac-
tus in eternū, & in seculum seculi.
Y. Ipse est Rex justitiae, cujus ge-
nereratio non habet finem. Secundūm.

Lectio iii.

Contérterit sunt in Sion peccato-
res, possedit tremor hypocri-
tas. Quis pōterit habitare cū voib⁹
cum igne devorante? quis habitabit

ex vobis cum ardōribus sempitér-
nis? Qui ámbulat in iustitiis, &
lóquitur veritatem, qui prōicit
avaritiam ex calumnia, & exūcit
manus suas ab omni manere, qui
obtrūrat aures suas ne audiat sanguī-
nem, & claudic oculos suos ne vi-
deat malum. Iste in excelsis habita-
bit, munimēta saxōrum sublimitas
ejus: panis ei, datus est, aqua
ejus fidēs sunt. Regem in decore
suo vidēbunt oculi ejus, carent
terram de longe.

R. Vidēbunt gentes justum tuum,
& cuncti reges inclytum tuum:
Et vocābitur tibi nomen novum,
quod os Dómini nomināvit. Y. Et
eris corona gloriæ in manu Dómini,
& diadēma regni in manu Dei tui.
Et vocābitur. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus, Antiphona.
Vigilāte animo, in proximo est Dó-
minus Deus noster. Nisi occurrat
Festum Sancti Thomæ: quia tunc ea
prætermissa, dicitur Antiphona.
Nolite timere: quintā enim die
véniet ad vos Dóminus noster. Quod
etiam servatur in sequentiōbus die-
bus, quando illud Festum occurrit.

Kyrie élison, cum Precibus ut
sup. 49.

Ad Magnificat, Antiphona.
Lætamini cum Jerúalem, & exul-
tate in ea omnes, qui diligitis eam in
eternū.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.
Deinde Kyrie élison, ut sup.
p. 105.

FERIA SEXTA.

Quatuor Temporum.
Léctio sancti Evangélii secún-
dum Lucan.

Lectio i. *Cap. 1. d*
In illo tempore: Exūrgens María
abiit in montā cum festinatio-
ne in civitatem Iuda: Et intravit in
domum Zachariæ, & salutavit Eli-
sabeth. Et réliqua.

Ho-

Homilia sancti Ambrösii
Episcopi.

Lib. 2. in Luc. 1. post initium.

Mórale est ómnibus ut qui fidem exigunt, fidem astruant. Et idēo Angelus, cum absconditae nuntiaret, ut fidem astrineret, exēmple senioris feminæ, steriliisque concéptum virginis Mariae nuntiavit: ut possile Deo omne, quod ei placuerit, asséreret. Ubi audivit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incépta de nuntio, nec quasi dubitans de exēmple, sed quasi laeta pro voto, religiosa pro officio, festina pro gaudio, in montana peregit. Quod enim iam Deo plena, nisi ad superiora cum festinatione contendéret? Nescit tarda molimina sancti Spíritus gratia.

R. Emittit Agnum Dómine Dominatorem terra, De Petra deserti ad montem filie Sión. **Y.** Ostende nobis Dómine misericordiam tuam, & salutare tuum da nobis. De Petra.

Lectio ii.

Disce & vos sanctæ mulieres sedulitatem, quam prægnantibus débātis exhibere cognati. Mariam, que ante sola in intimis penetrabilibus versabatur, non à publico virginitatis pudor, non ab studio aspéritas montium, non ab officio prolixitas itineris retardavat. In montâ Virgo cum festinatione, Virgo offici memor, injuria immemor, affectu urgente, non sex, relecta perrexit domo. Discit virginem non circumcursare per alienas edes, non demorari in plateis, non aliquos in publico miscere sermones. Marla in domo sera, festina in publico, mansit apud cognatam suam tribus ménibus.

R. Rorat cœli désuper, & nubes pluunt justum: Aperiatur terra, & germinet Salvatorem. **Y.** Emittit

Agnum Dómine Dominatorem terræ, De Petra deserti ad montem filie Sion. Aperiatur.

Lectio iii.

Dividicistis virginem pudorem Matria, discite humilitatem. Venit propinqua ad proximam, júnior ad seniorum: nec solum venit, sed etiam prior salutavit. Decet enim, ut quanto castior virgo, tanto humilior sit. Noverit defere senioribus. Si magistra humilitatis, in qua est professio castitatis. Est & causa pietatis, est etiam norma doctrina. Contuendit enim, quia superior venit ad inferiorem, ut inferior adjuvetur: María ad Elisabeth, Christus ad Joannem.

R. Germinaverunt campi crème germen odoris Israël: quia ecce Deus noster cum virtute véniet, **Y.** Et splendor eius cum eo. **Y.** Ex Sion species decoris eius: Deus noster maniféstet véniet. Et splendor, Glória Patri. Et splendor.

Ad Benedictus Antiphona.

Ex quo facta est vox salutationis tua in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo, alleluia, Deinde Kyrie élison, ut supra 49.

Oratio.

Exulta, quæsumus Dómine, portentiam tuam, & veni: ut hi, qui in tua pietate confidunt, ad omni cito adversitatem liberentur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate.

Et dicitur ad omnes Horas, præterquam in Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hoc est testimoniū, quod perhuiuit Joannes: Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit Antiphona. O.

Deinde Kyrie élison, ut supra 105.

Oratio Dominica præve d 154.

SAB-

S A B B A T O

Quatuor Temporum.

Lectio sancti Evangelii secundum
Lucanum.

Lectio i. Cap. 3.

Anno quintodécimo imperii Tiberii Cæsaris, procurante Pontio Pilato Judæam. Et reliqua. Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 20. in Evangelio.

Redeemptoris nostri Præcursor, quo tempore prædicatio officium accepit, memoriato Româna republica principi, & Judæa régibus, designatur. Quia enim illum prædicare veniebat, qui & ex Judæa quosdam, & multis ex Génitibus redempturus erat: per regem Gentium, & principes Judæorum prædicatio eius tempora designantur. Quia autem Gentilitas colligenda erat, & Judæa pro culpa perfidie dispersgenda, ipsa quoque descriptio terreni principiatus ostendit: quoniam & in Româna republica unus præfuisse describitur, & in Judæa regno per quartam partem plurimi principabantur.

R. Egredietur virga de radice Jesse, & flos de radice eius ascendet. **Y.** Et erit justitia cingulum lumborum eius, & fides cinctorum renum eius. **Y.** Et requiescerit super eum spiritus Dómini: spiritus sapientiae, & intellectus, spiritus consilii, & fortitudinis. Et erit justitia.

Lectio ii.

Voce étenim nostri Redemptoris dicitur: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur. Lique ergo, quod ad finem regni Judæa pervenerat, que tot régibus divisa subiacebat. Aptè quoque non solum quibus régibus, sed etiam quibus sacerdotibus actum sit, demonstratur: & quia illum Joannes Baptista prædicaret, qui simul Rex & Sacrédos existaret, Lucas Evangel-

lista prædicatio eius tempora per regnum & sacerdotium designavit.

R. Radix Jesse, qui exurget judicare Gentes, in eum Gentes sperabunt: Erit nomen eius benedictum in æcula. **Y.** Super ipsum continebunt reges os suum, ipsum Gentes deprecabuntur. Et erit nomen.

Lectio iii.

Et venit in omnem regiōnem Jordánis, prædicens baptismum penitentie, in remissionem peccatorum. Cunctis legentibus licet, quia Joannes, non solum baptismum penitentie predicavit, verum etiam quibusdam dedit: sed tam baptismum suum in remissionem peccatorum dare non potuit. Remissio étenim peccatorum in solo nobis baptismus Christi tribuitur. Notandum itaque, quod dicitur: Prædicens baptismum penitentie in remissionem peccatorum: quoniam baptismum, quod peccata solvet, quia dare non poterat, prædicabat: ut sicut incarnatum Verbum Patris precurreret verbo prædicatiois, ita baptismum penitentie, quo peccata solvuntur, præcircaret sua baptimate, quo peccata solvi non possunt,

R. Veni Dómine, & noli tardare, relaxa facinora plebi tua: **Y.** Et révoca dispersos in terram suam. **Y.** Excita Dómine potentiā tuam, & veni, ut salvos facias nos. Et révoca Glória Patri. Et révoca,

Ad Benedictus, Antiphona.

Quomodo fit istud, Angele Dei, quoniam virum non cognosco? Audí Maria Virgo: Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Nisi dicenda sit Antiphona. Nolite timere, & nisi hac fuerit dies ante Vigiliam Nativitatis, quia rursum ea prætermissa, sicutur Anno. Ecce completa sunt òmnia, que dicta sunt

sunt per Angelum de Virgine Maria.
Quod etiam servatur (si idem con-
tingat) in sequentibus diebus.

Deinde Kyrie élison. ut supr. 49.

Oratio.

Deus, qui cōspicis, quia ex
nostra pravitate affligimus:
concede propitius; ut ex tua visi-
tatione consolēmur. Qui vivis & reg-
nas cum Deo Patre.

Et dicitur per omnes Horas.

Ad Vesperas.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Fratres, Sic nos existimet ho-
mo ut ministros Christi, & dis-
pensatores mysteriorum Dei. Hic
jam queritur inter dispensatores, ut
fidēlis quis inveniatur.

Hymnus.

Creator alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Iesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicium.
Qui demons ne fraudibus
Perire orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.
Commune qui mundi nefas
Ut expiare, ad Crucem
E Virginis Sacrario
Intacte prodis victimam.
Cujus potestas gloriae,
Nomineque cum primū sonat;
Et Corites, & inferi
Tremente curvant genu.

Te deprecāmur ultime.

Magnus diēs Iudicem.

Armis supērne gratia.

Defende nos ab hostiis.

Virtus, honor, laus, gloria

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paracclito,

In sacerdōrum sæcula. Amen.

¶ Rorate coeli desuper, & nubes
pluant justum. ¶ Aperiatur terra,
& germinet Salvatorem.

Antiphona ad Magnificat, una ex
majoribus. O.

Di-

Oratio.

Exulta, quæsumus Dómine, po-
tentiā tuā, & veni, & magna-
na nobis virtute, succurrē: ut per
auxiliū grātiae tuæ, quod nostra
peccata p̄p̄diunt, indulgentia tuæ
propitiationis acceleret. Qui vivis.

DOMINICA IV.

Adventus.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Prop̄ est jam Dóminus. Venite, adorémus. Psalmus. Venite. I.

Hymnus.

Verbum supērnum prōdiens
E Patris aeterni sinu,
Qui natu orbi subvenit,
Labēte cursu tēporis:
Illimina nunc pēctora,
Tuōque amōre concrēta,
Ut cor cadūca dēserens
Celi volūptus impletat.
Ut, cūm tribūnūl Jūdicis
Damnabit igni nōxios,
Et vox amīca débitum
Vocābit ad colum pios:
Non esca flammārum nigrōs
Volvārum inter turbines,
Vultu Dei sed cōpōtes
Celi fruārum gaudis.
Patri, similiq̄ Filiō,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæculū per omne gloriā. Amen.
In primo Nocturno, Antiphona.
Véniet ecce Rex. Psalmus. Beatus vir
cum reliquis ut in Psalterio. 2.

De Isaiā Propheta.

Leccióne. Cap. 35.
Letabitur deserta, & invia, &
exultabit solitudo, & florēbit,
quasi liliū. Gérminans germinabit,
& exultabit letabunda & laudans:
glória Libani data est ei:
decor Carmeli & Saron, ipsi vidē-
bunt gloriā Dómini, & decōrem
Dei nostri. Confortate manus dis-
solutas, & gēnua debilita roborāte.

Di-

Dicte pusillanímis: Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester ultionē adducet retributioñis: Deus ipse véniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cœciorum, & aures surdorum patēbunt. Tunc saliet sic ut cervus claudis, & aperta erit lingua mutōrum: quia scissae sunt in deserto aquæ, & torrentes in soliditāine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarū.

¶ Me op̄oret minui, illum autem
crēdere: qui autem post me venit,
ante me factus est: Cuius non
sum dignus corrīgam calceamentō
rum solvere. ¶ Ego baptizāvi vos
aquā: ille autem baptizabat vos
spiritu sancto. Cuius non. Gloriā Pa-
tri. Cuius non.

In secundo Nocturno, Antiphona.
Gaude & letāre. Psalmus. Consér-
va, cum reliquis de Psalterio. 8.

Sermo Sancti Léonis Papæ.
Lectio IV.

Sermone de jejunio decimi mensis,
& collectis.

Si fidēliter, dilectissimi, atque
sapienter creationis nostræ in-
telligamus exordium, inveniēmus
hominem idē ad imáginem Dei
cōditum, ut imitator sui esset au-
tōris: & hanc esse nōrālem nostri
gēneris dignitatem, si in nobis,
quasi in quodam spēculo, divina
benignitatis forme resplendeat. Ad
quam quotidie nos utique réparat
grātia Salvatōris, dum quod cēdi-
dit in Adam primo, erigitur in se-
cundo.

¶ Nascetur nobis párvulus, & vo-
cābitur Deus, fortis. Ipse sedebit
super thronū David patris sui, &
imperabit: cuius potestas super hū-
merum ejus. ¶ In ipso benedicē-
tur omnes tribus terre, omnes Gen-
tes sérvent ei. Ipse sedebit.

Lectio V.

Taceant ad me insulae, & Gē-
nites mutent fortitudinem: ac-
cedant, & tunc loquāntur, simul ad
judicium propinquūmus. Quis sus-
citavit ab Oriente justum, vocābit
eum ut sequerētur se? dabit in cons-
pēctu ejus Gentes, & reges obti-

Pars Hyemalis.

tē-

tenebras ignorantes nostrae, sue
veritatis luce discenteret. Quod per
sanctum Isalam Dominum denti-
tias, ait: Addiscam caecos in viam
eorum, ignorabant, & semitas quas
nesciebant, faciam illos calcare: fa-
ciam illis tenebras in lucem, & pra-
va in directa. Haec verba faciam illis,
& non relinquam eos. Et iterum:
Inventus sum, inquit, à non quæ-
réntibus me, & palam apparuī iis
qui me non interrogabant.

R. Ecce jam venit plenitudo
temporis, in quo misit Deus Filium
suum in terras, natum de Virgine,
factum sub lege: * Ut eos, qui
sub lege erant, redimeret. Prop-
ter nimiam charitatem suam, quā
dilixit nos Deus, Filium suum mis-
sit in similitudinem carnis peccati.
Ut eos.

Lectio vi.

Q uod quomodo implētum sit,
Joannes Apostolus docet, di-
cens: Scimus quoniam Filius
Dei venit, & decit nobis sensum, ut
cognoscāmus verū, & simus in
vero Filio ejus. Et iterum: Nos
ergo diligamus Deum, quoniam
ipse prior dilixit nos. Diligendo
itaque nos Deus, ad imaginem suam
nos reparat: & ut in nobis formam
sue bonitatis invēniat, dat unde
ipsi quoque quod operatur operē-
tur, accendens scilicet mentem nos-
trarum lucernas, & igne nos sua
charitatis inflammas, ut non solū
ipsum, sed etiā quidquid diligat,
diligamus.

R. Virgo Israël revētere ad civitā-
tes tuas: * Usquequā dolens aver-
tēris? generābū Dóminus Salva-
torem, oblationēm novam in terra:
● Ambulabunt homines in salva-
tionē, * In charitate perpétua
diléxi te: ideō attraxi te miserans
tui. Usquequā. Glória Patri. Ambu-
labunt.

In tertio Nocturno, Antiphona,
Gábrieli Angelus. Psalmus. Celi
enarrant, cum reliquis ut in Psal-
terio. **ii.**

Lectio sancti Evangeli secún-
dum Lucanum.

Lectio vii. Cap. 3.
Anno quintodécimo imperii Ti-
berii Casaris, procurante
Pontio Pilato Iudeam. Et reliqua.
De Homiliā Sancti Gregorii Papæ.
Ex Hom. 20. in Evang. ante medium.

Dicebat Joannes ad turbas,
que exibant ut baptizarentur
ab eo: Genimina viperárum,
quis ostendit vobis fugere à ventú-
ra ira? Ventura enim ira est
animadversio ultionis extrema: quam
tunc fugere peccator non valet, qui
nunc ad lamēta penitentia non
recurrat. Et nonandum, quod malæ
sōboles, malorum parentum actiō-
nem imitantes, genimina viperárum
vocantur: quia per hoc quod bonis
incident, eosque persequeuntur,
quod quibusdam mala retribuunt,
quod lesiones próximis exquirunt:
quoniam in his omnibus patrum
sūorum carnalium vias sequuntur,
quasi venenati filii de venenatis pa-
rentibus nati sunt.

R. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultrà
jam non irascar super terram: mon-
tes enim, & colles suscipient justi-
tiam meam, * Et testamentum pacis
erit in Ierusalēm. **y.** Juxta est salus
mea, ut véniant: & justitia mea, ut
reveletur. Et testamentum.

Lectio viii.
Sed quia iam peccavimus, quia
usu male consuetudinis involu-
ti sumus: dicat quid nobis faciendū
sit, ut fugere à ventura ira valeā-
mus. Siquitur: Facite ergo fructus
dignos penitentiae. In quibus verbis
nonandum est, quod amicussponsion
solum fructus penitentiae, sed dignos
penitentiae, admonet esse fa-
ciēdos.

sideratos cunctis Géntibus: & replē-
bit gloriā domus Dómini, alleluia.
Amen. Erunt prava in directa, & áspe-
ra in vias planas: veni Dómine, &
noli tardare, alleluia. **A**men. Dómi-
nus véniet, occurrите illi, dicentes:
Magnum principium, & regni ejus
non erit finis: Deus, fortis, do-
minatōr, princeps pacis, alleluia,
alleluia. **A**men. Omnipotens sermo-
tus Dómine à regalibus sédibus vé-
net, alleluia.

Capitulum.

1. Cor. 4.

Fratres, Sic nos existimet homo
ut ministros Christi, & dispen-
satōres mysteriorum Dei. Hic jam
queritur inter dispensatōres ut fi-
dēlis quis inveniātur.

Hymnus.

Nec clara vox redarguit
Obscūra quæque personas:

Procul fugēt̄ somnia:

Ab alto Jesus prōmitat.

Mens jam resurgat tōrpida,

Non amplius jacens hum:

Sidus refugit̄ iam novum,

Ut tollat omne nōxiūm.

En Agnus ad nos mittitur

Laxare gratis débitum:

Omnes simul cum lácrymis

Precēmū indulgentiam.

Ut, cū secundō filiserit,

Mētūque mundū cinxerit,

Non pro rēatu pñiat,

Sed nos pius tunc protégat.

Virtus, honor, laus, glória

Deo Patri cum Filio,

Sancto simul Paraclio,

In seculorum sēcula. Amen.

R. Vox clamantis in deserto, parā-
te viam Dómini. **R.** Rectas facite
sēmitas ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ave Maria, grātia plena: Dóminus

tecum: benedicta tu in mulieribus,

alleluia.

Nisi dicenda sit **A**men. Nolite timē-

re, vel **A**men. Ecce complēta. 135.

Oratio.

Exulta, quæsumus Dómine, po-téntiam tuam, & veni, & magna nobis virtute succíurre; ut per auxiliu-m grátie tua, quod nostra pec-cata præpédium, indulgentia tua propitiationis acceleret. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiā. **A**ta. Ecce véniet. **C**apitulum. Fratres, Sic nos. 163. **R. breve.** Veni ad liberandum nos, * Dómine Deus virtutum. Veni. **Y.** Ostende faciem tuam, & salvi-erimus Dómine Deus. Glória Patri. Veni. **T**imébunt Gentes no-men tuum Dómine. **R.** Et omnes re-ges terra gloriā tuam.

Ad Sextam, Antiphona. Erunt prava.

Capitulum. **I. Cor. 4:** **M**ibi autem pro minimo est ut à vobis iudicēr, aut ab huma-no die: sed neque meipsum júdi-cer. **R. breve.** Ostende nobis Dómine, * Misericordiam tuam. Ostende. **Y.** Et salutare tuum da nobis. Mi-sericordiam, Glória Patri. Ostende. **Y.** Meménto nostri Dómine in be-neplácito populi tui. **R.** Visita nos in salutari tuo.

Ad Nonam, Antiphona. Omnipotens sermo.

Capitulum. **I. Cor. 4:** **T**aque nolite ante tempus judicā-re, quoadiisque véniat Dóminus: qui & illuminabat abscondit tene-brarum, & manifestabat consilia cōrdium: & tunc laus erit unicuique à Deo.

R. breve. Super te Jerúsalem, Ori-entur Dóminus. Super. **Y.** Et glória eius in te videbitur. Orietur. Glória Patri. Super. **Y.** Dómine Deus virtutē convertē nos. **R.** Et ostendē faciem tuam, & salvi erimus.

Ad Vesperas, Antiphona. Canite tuba, cum reliquo Laudibus. 163. **P**rosimus. **Dixit Dóminus,** cum reli-

liquis. **100.** **C**apitulum. Fratres, Sic nos. **H**ymnus. Creator alme siderum. 166. **Y.** Rorat̄ celī dēsper, & nubes pluant̄ justum. **R.** Aperi-atur terra, & géminet Salvatōrem.

Nisi dicenda sit Antiphona. O. Oratio. Excita quæsumus, suprà Post Vesperas diei dicuntur Ves-pera Defunctorum. clxi.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum. Invytatorium. Prope est iam Dóminus: * Ve-nite, adorēmus. **P**salms. Venite. **Y.** Hymnus. Verbum superiūm pró-diens. 160. **A**ntiphona. Dóminus dēfensor. **P**salms. Dóminus illu-minatiō, cum reliquis de Psalte-rio. 39.

De Isaiā Prophēta.

Lectio 5. **C**ap. 41. b.

Et tu Israēl serve meus, Jacob quem elégī, semen Abraham amici mei: in quo apprehendi te ab extremitate terrae, & a longinquitate ejus vocāvi te, & dixi tibi: Seruus meus es tu, elegi te, & non abieci te. Ne timeas, quia ego tecum sum: ne de-clines, quia ego Deus tuus: confor-tavite, & auxiliatis sum tibi, & sus-cépit te dextera justi mei.

R. Cánite tubā in Sion, vocatē Gen-tes, annuntiāte populis, & dicitē: * Ecce Deus Salvatōr noster ad-véniēt. **Y.** Annuntiāte, & auditiū faci-te: loquimini, & clamate, Ecce Deus.

Lectio 6.

Ecce confundentur & erubē-scent omnes, qui pugnant ad-versum te: erunt, quasi non sint, & peribunt viri, qui contradicunt tibi. Quāres eos, & non invēnies, viros rebēles tuos: erunt quasi non sint: & vēluti consumptio homines bel-lantes adversum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manuū tuam, diensque tibi: Ne ti-meas, ego adjuvi te.

R. Non auferētur sceptrum de Ju-dā,

Oratio.

Exulta, quæsumus Dómine, po-téntiam tuam, & veni, & magna nobis virtute succíurre; ut per auxiliu-m grátie tua, quod nostra peccata præpédium, indulgentia tua pro-pitiationis acceleret. Qui vivis.

Hoc dicitur Officium Defun-torum. clix.

Ad Horas, Antiphona & reliqua, ut annotatur Feria ii. post Domini-cam primam Adventus. 132.

Ad Tertiā, Capitulum.

Jeremias 23.

Ecce dies véniant, dicit Dómi-nus: & suscitabo David ger-men justum: & regnabit rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & iustitiam in terra.

R. breve. Veni ad liberandum nos, * Dómine Deus virtutum. Veni. **Y.** Ostende faciem tuam, & salvi-erimus Dómine Deus. Glória Patri. Veni. **Y.** Timébunt Gentes nc-men tuum Dómine. **R.** Et omnes re-ges terra gloriā tuam.

Post R. breve, dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. **Y.** Dómine Deus vir-tutum, ut in Psalterio. 33.

Ad Sextam, Capitulum.

Jeremias 23.

In diēbus illis salvabitur Iuda, & Israēl habitabūt confidēnter: & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dóminus justus noster.

R. breve. Ostende nobis Dómine, * Misericordiam tuam. Ostende. **Y.** Et salutare tuum da nobis. Mi-sericordiam, Glória Patri. Ostende. **Y.** Meménto nostri Dómine in be-neplácito populi tui. **R.** Visita nos in salutari tuo.

Deinde Kyrie eléison, ut sup. 35. Ad Nonam, Capitulum.

Isaiae 14.

Prop̄ est ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabuntur.

Mi-
L 3

Miserébitur enim Dóminus Jácob, & Israél salvábitur.
R. br. Super te Jerusalém, • Orié-
tu Dóminus. Super. ♀. Et glória
eius in vidébitur. Oriéntur. Glória
Patri. Super. ♀. Veni Dómine, &
noli tardare. ♀. Relaxa facinora
pliebi tuae.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 38.
 Ad Vesperas, Antiphona. Incli-
návit. Psalmus. Dixi, cum reli-
quias de Psalterio. 103.

Capitulum. Gen. 49. b
Non auferetur sceptrum de Ju-
da, & dux de fémore eius,
donec veniat qui mittendus est, &
ipsa erit expectatio géntium.

Hymnus. Créator alme. ♀. Ro-
rāte, ut sup. 46.

Ad Magnificat. Antiphona. O.
Deinde Kyrie élison, ut sup. 105.

FERIA TERTIA.

De Isáia Prophéta.

Lectio i. Cap. 42.

Ecce servus meus, suscipiant
eum: electus meus, compla-
cent sibi in illo anima mea: dedi spí-
ritum meum super eum, & iudicium
Géntibus proficeret. Non clamábit,
neque accipiet personam, nec audi-
tur vox ejus foris. Cálamus quassá-
tum non conteret, & lumen fumigans
non extinguit: in veritate edocet ju-
dícium. Non erit tristis, neque turbu-
lentus, donec ponat in terra iudicium:
& legem eius insulae expectabunt.

R. Nascéatur nobis párvulus, & vo-
cábitur Deus, fortis: • Ipse sedébit
super thronum David patris sui, &
imperábit: cuius potestas super hu-
merum eius. ♀. In ipso benedicen-
tur omnes tribus terræ, omnes Gen-
tes sérvent ei. Ipse sedébit.

Lectio ii.

Hec dicit Dóminus Deus creans
celos, & exténdens eos: fir-
mans terram, & qua géminant ex-
ea: dans flatum populo, qui est su-

per eam, & spíritum calcántibuseam.
 Ego Dóminus vocávi te in justitia,
& apprehéndi manum tuam, & ser-
vávi te. Et dedi te in fidei populi,
in lucem Géntium: Ut aperies óculi
los caccorun, & edúceres de conclu-
sione vincum, de domo carceris se-
dentes in tenebris.

R. Ecce jam venit plenitudo té-
poris, in quo misit Deus Fílium suum
in terras, natu Virgine, factum
sub lege. • Ut eos, qui sub lege
erant, redimeret. ♀. Propter nimiam
charitatem suam, quia diléxit nos
Deus, Fílium suum misit in similitu-
dinem carnis peccati. Ut eos.

Lectio iii.

Cantáte Dómino cáanticum no-
rum, laus ejus ab extrémis ter-
re: qui descendit in mare, & plen-
rádo ejus, insula, & habitatores eár-
um. Sublevávit desertum, & ci-
vitates ejus: in dómibus habitabit
Cedar: laudábit habitatores Petræ,
de verte mónti clamábunt. Po-
nen Dómino gíoriám, & laudem
eius in insulis nunciabunt. Dóminus
sic fortis egredíatur, sicut vir præ-
liator suscitábit: zelum: vociferábi-
tur, & clamábit: super inimicos suos
confortabitur.

R. Virgo Israél revértere ad ciuitates
tuas: • Usqueq[ue] dolens aver-
teri? generábis Dóminum Salva-
torem, oblatiōnem novam in terra:
• Ambulábunt homines in Salva-
tiōnem. ♀. In charitáte perpétua
diléxi te: idē attraxi te, miserans
tui. Usqueq[ue] Glória Patri. Ambu-
lábunt.

Ad Benedictus. Antiphona.
 Consurge, consurge, induere forti-
tudinem brachium Dómini.

Nisi dicenda sit Antiphona. No-
lite timere, vel Antiphona. Ecce
complēta. 153.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 49.
 Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde

Dicende Kyrie élison, ut sup.
 105.

FERIA QUARTA.

De Isáia Prophéta.

Lectio i. Cap. 51.

AUdite me, qui sequimini quod
justum est, & queritis Dó-
minus: atténdite ad petram unde
excisi estis, & ad cavérnam lacis,
de qua präcisi estis. Atténdite ad
Abraham patrem vestrum, & ad
Saram, qui pérpetit vos: quia unum
vocávi eum, & benedixi ei, & mul-
tiplicávi eum. Consolábitur ergo
Dóminus Sion, & consolábitur omni-
nes ruinas ejus: & ponet déseratum
eius quasi delicias, & solitudinem
eius quasi hortum Dómini. Gaudium
& latititia inveniētur in ea, gratia-
rum actio, & vox laudis.

R. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra-
jan non irásca super terram: mon-
tes enim, & colles suscipient justi-
tiam meam. • Et testamentum pacis
erit in Jerusalém. ♀. Juxta est sal-
lus mea, ut vénias: & justitiae mea,
ut reveléter. Et testaméntum.

Lectio ii.

ATiendite ad me popule meus,
& tribus mea me audite: quia
lex à me éxiat, & iudicium meum
in lucem populorum requíscet. Pro-
p[er] est justus meus, egrésus est sal-
vator meus, & brachia mea populos
judicabunt: mé insulae expectabunt,
& brachium meum sustinébunt. Le-
váte in celum óculos vestros, & vi-
dete sub terra déorum: quia cœli
sicut fumus liquescunt, & terra sicut
vestimentum attererit, & habitato-
res ejus sicut haec interribunt: Salus
autem mea in sempiternum erit, &
justitia mea non deficit.

R. Non discidimus à te, vivificá-
bis nos Dómine, & nomen tuum
invocabimus: • Osténde nobis fa-
ciem tuam, & salvi érimus.

V. Meménto nostri Dómine in be-

neplácito populi tui: visita nos in
salutari tuo. Osténde.

Lectio iii.

AUdite me qui scitis justum, pô-
pulus meus lex mea in corde
eórum: nolite timere opprobrium hó-
minum, & blasphemias eórum ne me-
tuáti. Sicut enim vestimentum, sic
cômedet eos vermis: & sicut lanam,
sic devorábit eos tinea: Salus autem
mea in sempiternum erit, & justitia
mea in generatiōnes generatiōnum.

R. Intuēmini quantus sit iste, qui
ingréditur ad salvandas Gentes: ip-
se est Rex justitiae: • Cuius genera-
tia non habet finem. ♀. Präcursor
pro nobis ingréditur, secundum ór-
dinem Melchisedech pontífex factus
in æternum. Cuius generatio, Glória
Patri. Cuius generatio.

Ad Benedictus, Antiphona.
 Ponam in Sion salutem, & in Jerú-
salem glóriam meam, alleluia.

Nisi dicenda sit Antiphona. No-
lite timere, vel Antiphona. Ecce
complēta. 153.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 49.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde Kyrie élison, ut sup. 105.

FERIA QUINTA.

De Isáia Prophéta.

Lectio i. Cap. 64.

UTINAM dirúmperes célos, &
descénderes: a facie tua mon-
tes defluerent. Sicut existio ignis ta-
bescerent, aquæ ardérent igni, ut
notum fieret nomen tuum inimicis
tuis: a facie tua gentes turbaréntur.
Cum feceris misericordia, non sustinébi-
mus: descendisti, & facie tua mon-
tes defluxerunt. A saculo non audié-
runt, neque auribus percepérunt:
oculus non vidit, Deus absque te,
qua preparasti expectantibuste.

R. Cánite tuba in Sion, vocáte Gentes,
annuntiate populis, & dicite:
• Ecce Deus Salvátor noster advé-
niat. ♀. Annuntiate, & audítm
fa-

facite : loquimini & clamate. Ecce.

Lectio ii.

Occurrunt letantici, & facienti justitiam: in viis tuis recordabitur tui: ecce tu iratus es, & peccavimus: in ipsis frumentis semper, & salvabimur. Et facti sumus ut imminimus omnes nos: & quasi panus monstruante universitate justitia nostra: & cecidimus quasi folium universi, & iniquitates nostrae quasi ventus abstulerunt nos. Non est qui invocet nomen tuum: qui consurgat, & teneat te: & hiscondisti faciem tuam a nobis, & alisisti nos in manu iniuriantis nostrae.

Non aufereretur sceptrum de Iuda, & dux de fémore ejus, donec iuncti qui mittendus est: • Et ipse erit expectatio Gentium. ¶ Pulchritudines sunt oculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidiores. Et ipse,

Lectio iii.

Et nunc Domine, pater noster es tu, nos verò lumen & factio noster tu, & opera maximum tuarum omnes nos. Ne frascaris Domine sati, & ne ultrà memineris iniquitatibus nostris: ecce respice, populus tuus omnes nos. Civitas sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Jerusalem desolata est. Domus sanctificatiōnis nostrae, & gloriae nostrae, ubi laudaverunt te patres nostri, facta est in extinzione ignis, & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas.

Me op̄ortet minui, illum autem crescere: qui autem post me venit, ante me factus est: Cujus non sum dignus corrīgam calceamentorum sōlvere. ¶ Ego baptizāvi vos Spiritū sancto. Cujus. Gloria Patri. Cujus.

Ad Benedictus, Antiphona. Consolamini, consolamini popule meus, dicit Dominus Deus vester.

Nisi dicenda sit Antiphona. Ecce completa. 153,

Deinde Kyrie eleison, ut sup. 49.

Ad Magnificat, Antiphona. O.

Deinde Kyrie eleison, ut sup. 105.

FERIA SEXTA.

De Isaia Propheta.

Lectio i. Cap. 66. b

Audite verbum Domini, qui tremitis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odiētes vos, & abiēcētes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & vidēbitur in laetitia vestra: ipsi autem confundentur. Vox populi de civitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionē inimicis suis. Antequam parturit, pēperit: antequam veniret partus ejus, pēperit masculum. Quis audīvit ungum tale? & quis vidit huic simile? numquid parturiet terra in die una? aut pariter gens simul, quia parturivit & pēperit Sion filios suos?

R. Nascētus nobis párvulus, & vocabitur Deus, fortis: • Ipse sedebit super thronum David patris sui, & imperabat: cuius potestas super hūmerum ejus. ¶ In ipso benedicētur omnes tribus terra, omnes Gentes sérvent ei. Ipse sedebit.

Lectio i.

Numquid ego, qui alios páreare facio, ipsi non páram, dicit Dominus? si ego, qui generatiōnem cateris tribuo, stérilis ero, ait Dominus Deus tuus? Lætamini cum Jerusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gáudio universi, qui lugētis super eam ut sugātis, & repleamini ab ubere consolationis ejus: ut mulgeātis, & delicias affluatis ab omnimoda gloria ejus. Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluvium pacis, & quasi torrētem inundantem gloriam Gentium, quam sugētis: ad ubera portabimini, & super génum blandientur vobis.

R.

In Vigilia Nativitatis Domini.

¶ Ecce jam venit plenirūdō temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras, natum de Virgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redimeret. y. Propter nimiam charitatem suam, quā diléxit nos Deus, Filium suum misit in similitudinem carnis peccati. Ut eos.

Lectio iii.

Uomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Jerusalēm consolabimini. Videbitis, & gaudēbit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinabunt, & cognoscētur manus Domini servis ejus, & indignabitur inimicus suis.

Quis ecce Dominus in igne véniet, & quasi turbo quadriga ejus: reddere in indignatione furorū suum, & increpatiōnem suam in flamma ignis: quia in igne Domini iudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interficiēti a Domino.

R. Virgo Israēl revertere ad civitatis tuas: • Usquequo dolens avertēris? generabis Domum Salvatorem, oblatiōnem novam in terra: • Ambulabunt homines in salvatiōnem. ¶ In charitatiē perpétua dilexi te: idē atrāxi te, miserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulabunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Ecce completa sunt omnia, quæ dicta sunt per Angelum, de Virgine Maria.

Deinde Kyrie eleison, ut sup. 49.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Emmanuel, Rex & legifer noster, expectatio Gentium, & Salvator eārum: veni ad salvāndum nos, Domine Deus noster.

Deinde Kyrie eleison, ut sup. 105.

Si Vigilia Nativitatis Dñi. venerit in Dominica, Officium fit hoc modo.

Ad Matutinum, Invitatorium de Vigilia. Hodie sc̄iatis, ut infra.

Hymnus de Adventu. Verbum supernum prōdiens, ut infra.

Antiphona, Psalmi, VV. Lectioēs & Rv. in primo & secundo Nocturno dicuntur de Dominicā quarta.

In tertio Nocturno, Antiphona & Psalmi de Dominicā, Versiculi de Vigilia, tres Lectiones de Homilia Vigiliae cum suis Responsoris: & non legitur Homilia Dominicā pro ultima Lectione. Laudes de Vigilia cum Commemoratione de Dominicā. Similiter & per Horas celebratur Officium de Vigilia.

IN VIGILIA

Nativitatis Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium. Hodie sc̄iatis, quia véniet Dōminus: • Et manè videbitis gloriām ejus. Psalmus. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Verbū supernū prōdiens
Le Patris æterni sinu,
Qui natus orbi subvenis,
Labente cursu temporis:
Illumina nunc pectora,
Tuōque amore concrétra,

Ut cor cadūca désersen,
Celi volūptas impletur.
Ut, cùm tribūnū Jūdicis
Dannabit igni nōxios,
Et vox amica débitum.

Vocabit ad cœlum pios;
Non esca flammārum nigros
Volvāmur inter turbines,
Vultu Dei sed cōpotes
Celi fruāmur gaudiis.

Patri, similque Filiō,
Tibique sancte Sp̄ritis,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæcum per omne gloria. Amen.

Aix. & Psalmi de Feria occur. Hodie sc̄iatis, quia véniet Dōminus.
¶ Et manè videbitis gloriām ejus. Léctio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio i. Cap. 1.e
Cum esset despōnsata mater Je-
su Maria Joseph, antequam con-

conveniērunt, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.
Homilia Sancti Hieronymi
Presbyteri.

Liber 1. Comment. in cap. 1. Matth.

Quare non de simplici virginē, sed de despontā concepitur? Primum, ut per generatiōnēm Joseph origo Mariæ monstratur: secundū, ne lapidaretur à Iudeis ut adultera: tertio, ut in Agyptum fugiens habēret solārium. Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à despontā conceptus sit: Ut partus, inquies, ejus celarētur diabolo, dum eum putat non de virginē, sed de uxore generatum.

R. Sanctificāmī hōdiē, & estōte parati: quia die crastinā vidēbitis, Majestātem Dei in vobis. **H.**odiē sc̄iētis, quia veniet Dōminus, & manē videbitis. Majestātem Dei.

Lectio ii.

Antequam conveniērunt, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi à Joseph, qui penē licētia māritali futūre iuxoris omnīa nōverat. Quod autem dicitur, Antequam conveñerint; non sequitur ut pōstea conveniērint sed Scriptūra, quod factum non sit, ostendit.

R. Constāntes estōte, vidēbitis auxilium Dōmini super vos: Iudaea & Ierusalēm nōllet timere: Cras egrediēmini, & Dōminus erit vobis cum. **Y.** Sanctificāmī filii Israēl, & estōte parati. Cras egrediēmini.

Lectio iii.

Joseph autem vir ejus, cūm esset justus, & nollet eam tradicere, vōluit occulēti dimittere eam. Si quis forniciāre conjungitur, unum corpus efficitur; & in lege praeceptum est, non solum reos, sed & cōscios criminum obnoxios esse peccati: quoniam Joseph, cūm

crimen celaret iuxoris, justus scribitur? Sed hoc testimoniū Mariæ est, quod Joseph sciens illū castitatem, & admirans quod evenerat, celat silētio, cuius mēstēriū nesciēbat.

R. Sanctificāmī filii Israēl, dicit Dōminus: die enim crastinā descēdet Dōminus. **E**t auferet à vobis omnēm languorem. **Y.** Crastinā die delēbitur iniquitas terra, & regnabit super nos Salvātor mundi. Et auferet. Glōria Patri. Et auferet. Deinceps Officium fit *Duplex.*

A D L A U D E S,
& per Horas, Antiphona.

Judea & Ierusalēm nōllet timere: cras egrediēmini, & Dōminus erit vobiscum, alleluia.

Psalmus. Dōminus regnāvit, cum reliquis 14. **Antiphona.** Hōdiē sc̄iētis quia véniet Dōminus: & manē videbitis glōriam ejus. **A.** Crastinā die delēbitur iniquitas terra, & regnabit super nos Salvātor mundi.

Sidus refūlget jam novum,
Ut tollat omne nōxiūm.

En Agnus ad nos mittitur:
Laxare gratis débitum:
Omnis simul cum lacrymis
Precēmū indulgentiam.
Ut, cūm secundō fulserit,
Metique mundum cinxerit,
Non pro reātu puniat,
Sed nos pius tunc protéget.

Virtus, honor, laus, glōria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paracito,
In seculōrum secula. Amen.

Y. Crastinā die delēbitur iniquitas terra. **R.** Et regnabit super nos Salvātor mundi.

Ad Benedictus. Antiphona.
Orientū sicut sol Salvātor mundi, & descendēt in iuterū Virginis, sicut imber super grāmen, alleluia.

Oratio.
Deus, qui nos redēmptionis nos trā annū exēpectationē latificas: prasta, ut Unigēnitū tuum, quem Redēmptōrem lati suscīpimus, venientē quoque jūdicem securi videāmus, Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

Et dicitur per Horas diei.
Prima dicitur sicut in *Duplicibus*, & ad Absolutionem Capitulū dicitur Capitulū Nonæ.

Ad Tertiā, Antiphona. Hōdiē sc̄iētis. Capitulū. Paulus servus.

ut supra 170.
R. br. Hōdiē sc̄iētis, * Quia vēniēt Dōminus. Hōdiē sc̄iētis. **Y.** Et manē videbitis glōriam ejus. Quia. Glōria Patri. Hōdiē. **Y.** Constāntes estōte. **R.** Videbitis auxilium Dōmini super vos.

Ad Sextam, Antiphona.
Crastinā die.

Capitulū. **Rom. 1.**

Qui praedestinātus est Filius Dei in virtute secundū spiritū sanctificationis ex resurrectione mortuōrum Jesu Christi Dōmini nostri.

R. breve Crastinā die, * Delēbitur iniquitas terra. Crastinā die. **Y.** Et regnabit super nos Salvātor mundi. Delēbitur iniquitas. Glōria Patri. Crastinā die. **Y.** Crastinā erit vobis salus. **R.** Dicit Dōminus Deus exercituum.

Ad Nonam, Antiphona.

Crastinā erit.

Capitulū. **Rom. 1.**

Per quem accēpimus grātiā, & Apostolū ad obediēndū fidei in omnib⁹ Gēntib⁹ pro nōmine ejus, in quib⁹ estis & vos vocati Jesu Christi Dōmini nostri.

R. br. Crastinā. * Erit vobis salus. Crastinā. **Y.** Dicit Dōminus Deus exercituum. Erit vobis. Glōria Patri. Crastinā. **Y.** Crastinā die delēbitur iniquitas terra. **R.** Et regnabit super nos Salvātor mundi.